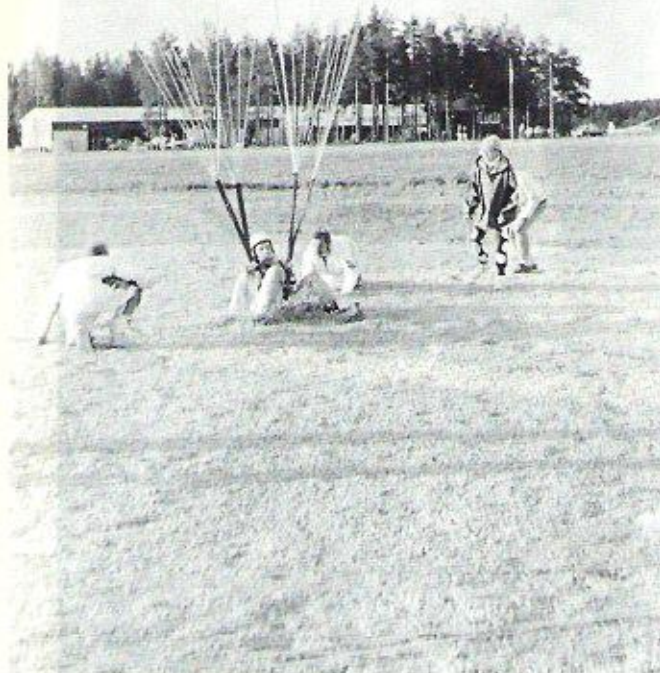

LASKUVARJOHYPYN SM68 kilpailut

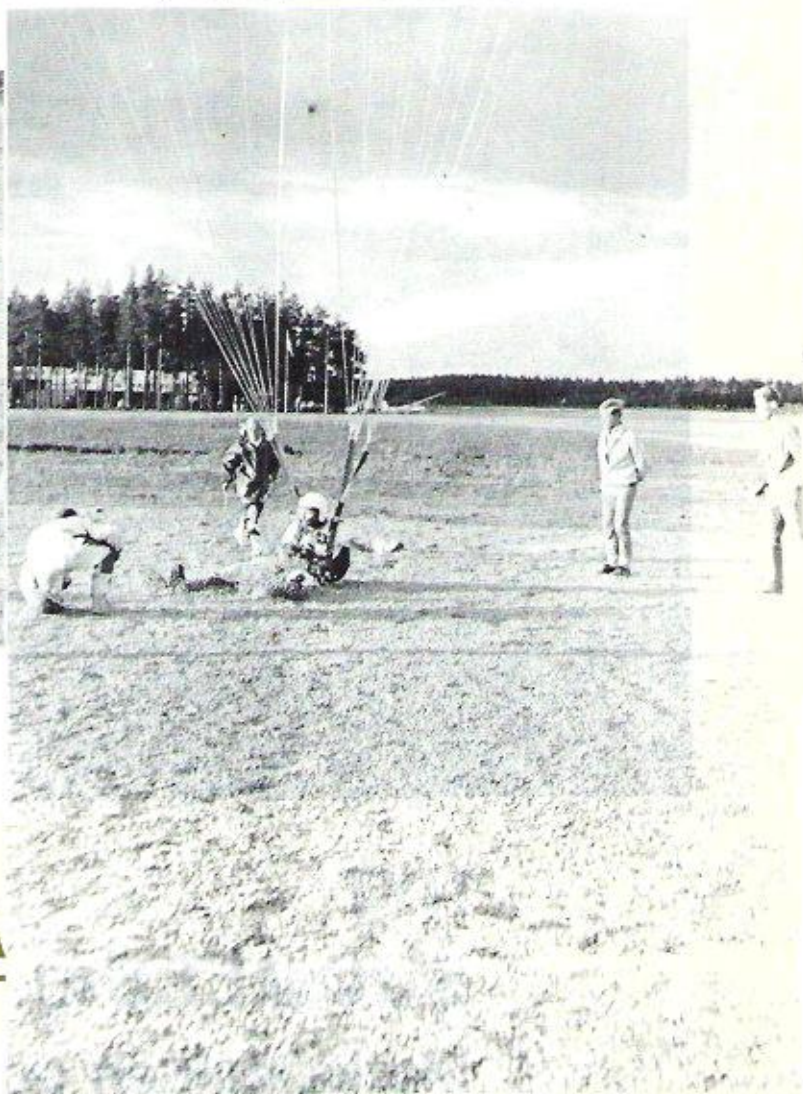

nummela

Suomen mestari vuonna 1968:
Risto Valta, Suomen Laskuvarjo-
kerho ry.

Suomen Laskuvarjokerhon I jouk-
kue, joukkuehypyyn SM-joukkue
1968: Antero Takkala, tulos 0,00
metriä.

SM-KAMPPAILUA Nummelassa

Teksti ja kuvat: Reino Raitakari

Suomen Laskuvarjokerho ry:n järjestämänä pidettiin Nummelan lentokeskuksessa neljännet laskuvarjohypyyn SM-kilpailut 12–14. 7. 1968. Kilpailijoita oli saapunut lukuisasti eri puolilta maamme, kaikkiaan lähes 25. Runsaimmin edustettuna oli pääkaupungin järjestäjäkerho, joka onkin Suomen suurin alallaan. Muita osanottajia oli saapunut mm. Iisalimesta, Kuopiosta, Tampereelta ja Utista. Mukana oli koko maan parhaimmisto ja niinpä olikin luotu juhlat puitteet jännittävälle kamppailulle. Kansainvälistä henkeä kilpailuille toi tämän vuoden PM-kilpailujen joukkuehypyyn kultamitalijoukkue Ruotsista, joka osallistui ulkopuolisena

tähän maamme arvostetuimpaan mitteleen. Näin pystyttiin samalla pitämään epävirallinen Ruotsi–Suomi maaottelu. Kilpailujen johtajana toimi ansiokkaasti Kyösti Landen ja ylituomarina Olli Henttinen. Erityisen kiitoksen ansaitsevat starttimestari Pentti Salminen ja maalialueen päällikkö Timo 'Retu' Kivinen, joiden ansiosta huonon sään haittaama kilpailu saatiin ensisijaisesti kunnialla läpi. Lääkärinä toimi lääk. kand. M. Luisto, jonka laastarit ja poppurkit olivat heti siellä, missä niitä tarvittiin. Pahempia loukkaantumisia ei onneksi sattunut, ainoastaan nilkkojen nyrjähtelemistä ja pikku haavoja sormissa huolimattoman limpsapullon

avaamisen seurauksena. Kilpailupaikana Nummela on lyömätön, sillä sauna ja majoitustilat tekivät olon miellyttäväksi myös sateisina päivinä ja kun hörppäsi kupin kahvia ruokalassa ja sen kanssa pari makoisaa voileipää, niin olo oli mitä parhain.

Kilpailujen ensimmäisenä päivänä pidettiin briefing, jossa tutustuttiin sääntöihin, esiteltiin toimitsijat kilpailijoille ja tarkastettiin kilpailulisenssit. Tilaisuutta kunnioitti läsnäolollaan Suomen Ilmailuliiton toiminnanjohtaja ev. Meller. Briefing alkoi klo 20.30 ja myöhäisestä ajankohdasta johtuen sinä päivänä suoritettiin ainoastaan muutamia harjoitushyppyjä varsinaisten kilpailu-

Joukkueen kapteeni Jorma Mall,
tulos 0,00 metriä.

Eero Ylisen, tulos 0,95 metriä. ↑

Risto Valta, tulos 0,00 metriä.

hyppyjen siirtyessä seuraavaan päivään. Näin suunniteltiin, mutta toisin kävi. Huono sää, joka vaikeutti kilpailuja loppuun asti, esti hypyt sinä päivänä täysin ja niinpä osanottajat saunoivat ja viettivät vapaata parempaa säätä odotellessaan. Vihdoin, tuskastuttavan pitkän odotuksen jälkeen 13. 7. klo 4.00 oli herätys, joka tiesi työntäyteistä päivää niin kilpailijoille, kuin toimitsijoillekin. Nyt ei viivytelty. Suomen Laskuvarjokerhon Cessna 195 lähti klo 5.32 viemään ensimmäistä hyppääjälästä kohti pilvistä, aamuauringon valaisemaa taivasta.

Koneen ohjaimissa työskenteli lennonjohtaja Paavo Seiro, joka on Malmin taivaalle kuljettanut hyppääjiä jo useamman vuoden ajan. Kilpailulajina oli taitohyppy. Lähtökorkeutena oli 2 000 metriä ja suoritettava liikesarja oli seuraava: käännös vasempaan, käännös oikeaan, voltti taakse ja sama toiseen kertaan. Toisella kierroksella

sarja oli muuten sama, mutta sen suorittaminen aloitettiin eri suuntaan. Hyppääjien lähdettyä koneesta he putosivat vapaasti n. viiden sekunnin ajan saadaksesen suuren nopeuden, joka on edellytyksenä hyvien aikojen saavuttamiseksi. Sekuntikellot raksuttivat tuomareitten käsissä heidän seurattessaan eri kilpailijoiden suorituksia. Parhaimman ajan ja samalla Suomen mestaruuden saavutti Risto Valta. Tämä olikin odotettua, sillä hän on tämän ja viime vuoden pohjoismainen mestari tässä lajissa. Hänen suorituksensa oli aivan omaa luokkaansa, eikä hän antanut muille kilpailijoille mitään mahdollisuuksia tarttua kirkkaimman mitalin reunasta kiinni. Toisesta sijasta käytiinkin sitten sitä kovempi taistelu tamperelaisen Harri Toivosen ja järjestäjäkerhön kuuluvan Eero Ylisen kesken. Toivosen ratkaisi sen edukseen, mutta ainoastaan yhden pisteen erolla. Voittajan tuloksesta Toivonen jäi 34 pisteen päähän.

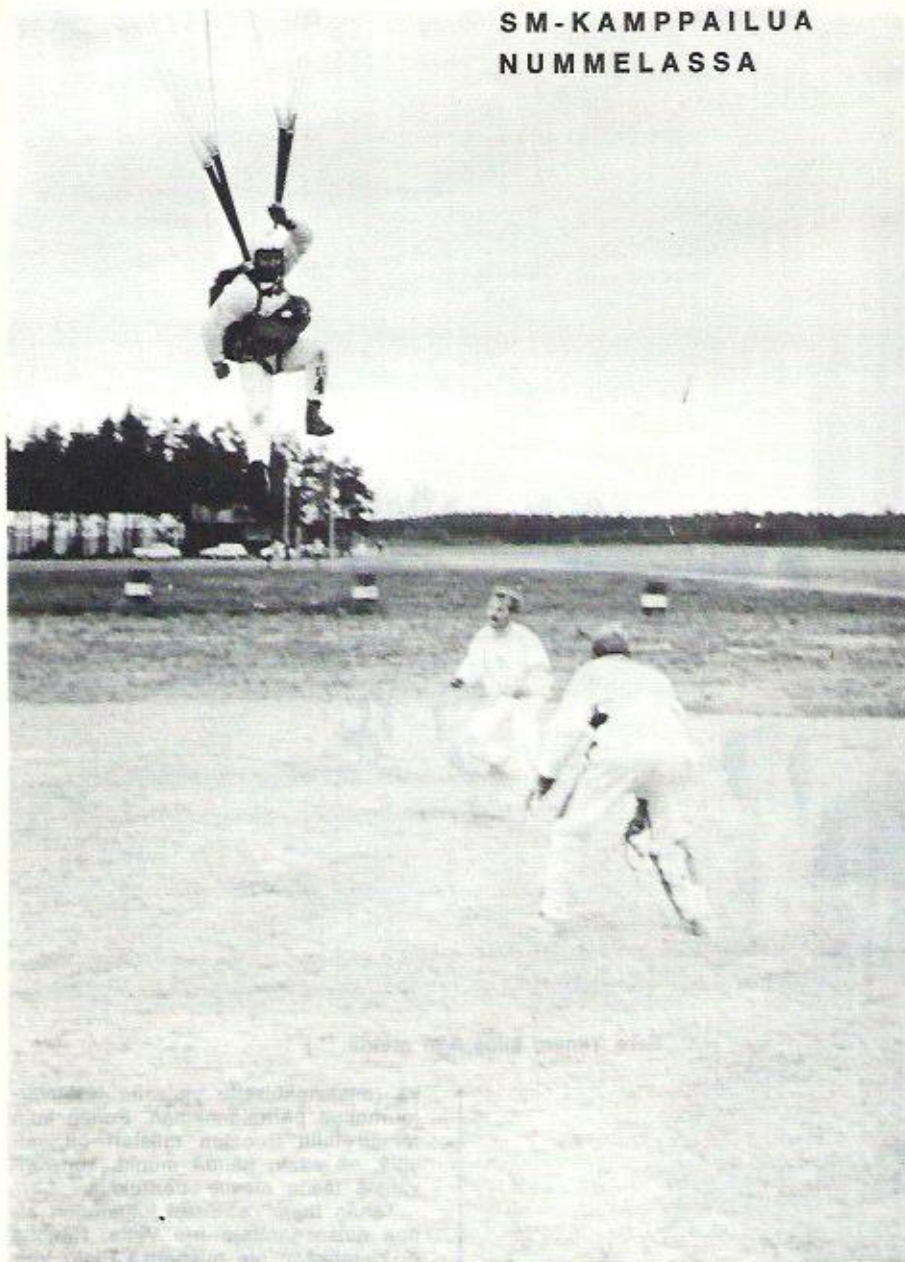
Seuraavana lajina oli henkilökohtainen tarkkuushyppy, joka oikukkaasta tuulesta ja 'tinteistä' johtuen oli tarjoa-

va runsaslukuiselle yleisölle laskuvarjourheilua parhaimmillaan. Ennen kuin tämän lajin Suomen mestari oli selvillä, oli saatu nähdä monia, kansainvälistä tasoa olevia suorituksia.

Tähän lajiin osallistui kilpailujen ainoa naisosanottaja Irja Valta. Hänellä ei kuitenkaan ole miehensä Risto Valan kokemusta ja niinpä tulokset olivat vaatimatonta luokkaa. Tärkeintähän ei ole voitto, vaan reilu kilpailu, kuten joku keisari Neron aikainen maratonjuoksun jumbo aikoinaan sanoi. Kullan makuun päässyt Risto Valta näytti muille jälleen kerran mallia ja voitti tämänkin lajin. Toiseksi sijoittunut Antero Takkala hävisi hänelle miltei 40 pisteellä. Kolmannelle tilalle ylti hyvin kilpailut Onni Kuusisto. Kaikki kolme kuuluvat Suomen Laskuvarjokerhoon.

Henkilökohtaisen tarkkuuden mestari oli selvillä ja jäljellä oli enää yksi laji, joka oli joukkuetarkkuushyppy. Tämä on varmaankin näyttävien laji, mitä laskuvarjourheilu voi katsojalleen tarjota, ja sen kyllä huomasi yleisöstä, joka osoitti peittelemättömästi suosiotaan nähdessään hyviä suorituksia. Hyppääjät lähtevät koneesta 1 000 metrin korkeudesta n. 5 sekunnin välein ja porrastavat avauskorkeutensa niin, että edellinen hyppääjä on maassa, kun seuraava on vielä noin 50 metrin päässä. Tässä lajissa ruotsalaisilta odotettiin paljon ja myöntää täytyy, että heillä oli tosi vahva ote tämän lajin voittoon. He johtivat vielä ennen lajin viimeistä hyppyä ja kaikki huo-

SM-KAMPPAILUA NUMMELASSA

mio kohdistui nyt Suomen Laskuvarjokerhon I-joukkueeseen. Kone nousi ilmaan ja kiersi maalistin yläpuolelle 600 metrin korkeuteen. Streamer. Mitään ei tahdottu jättää sattuman varaan, sillä ainoastaan tarkka ja huolellinen työskentely voisi tuoda nyt voiton kotiin. Vihdoin, kun niska oli jo puutua taivaalle tuijotellessa, näkyi ensimmäinen hyppääjä koneen alapuolella ja häntä seurasivat muut tiheässä tahdissa. Varjot aukesivat ja matka kohti maalistia alkoi. Lähemmäksi, lähemmäksi ja yhä lähemmäksi valui-
vat hyppääjät ja pian aukeni ensiksi hypänneelle Eero Yliselle 'maalisuora'. Hän lähestyi maalistia katse nauiliintuneena sen keskustassa olevaan 'pläkään'. Vielä viimeinen kurotus ja hyppy oli hänen kohdaltaan takana päin. Tulos: 0,95 metriä. Kova tulos, mutta nyt

odoteltiin jo seuraavaa hyppääjää, joka oli Risto Valta. Samassa hän jo tupsahtikin hiekalle ja mittamiehet hudahtivat riemuissaan: "00". Miltei välittömästi hänen jälkeensä tuli Antero Takkala ja teki kuin tekikin saman min-kä Valta. Kaksi 0,00 tulosta. Se oli hieno saavutus! Ilmassa kierteli vielä joukkueen kapteeni, Jorma Mali, joka muiden tehtäviensä lisäksi istuu Suomen Laskuvarjokerhon sihteerin paikalla. Hän lähestyi verkkaisesti 'merirosvo-varjollaan' maalistia. Aikoinaan oli joku irvileuka ristinyt hänen istuu-puna-keltaisen PC:nsä 'merirosvo-varjoksi' ja siitä se nimi oli jäänyt yleiseen käytäntöön. Vielä hetki oikean tulosuunnan hakemista ja sitten viimeinen kurotus ja 'Libi' istui jalka 'pläkän' päällä maalistin hiekassa. Fantastista! Mittamiehet huusivat ilosta suoraa huutoa ja

hakkasivat toisiaan selkään. Kilpailijoita onneltiin, he olivat sankareita. Tämän lajin ja samalla koko kilpailujen viimeinen hyppy oli suoritettu ja tulos: 0,00 metriä. Todella mahtava päätös SM-kilpailuille. Hyppääjät keräsivät varjonsa ja lähtivät pakkamaan ne viimeistä kertaa näiden kisojen puitteissa.

Varsinaiset kilpailut olivat ohi, mutta sihteerin Marianne Karulinna avustajineen laski kuumeisesti lopputuloksia, jotta päästäisiin palkintojen jakoon. Samaan aikaan istui Laskuvarjourheilun keskuustoimikunta kokouksessa päättääkseen MM-kilpailuihin lähtevän joukkueen kokoonpanon. Se selvisikin ajan mittaan ja valituiksi tulivat seuraavat hyppääjät: Risto Valta, Antero Takkala, Eero Ylinen, Jorma Mali, kaikki Suomen Laskuvarjokerhosta, sekä lisäksi Harri Toivonen Tampereelta. Joukkueen johtajaksi valittiin Suomen Laskuvarjokerhon puheenjohtaja, ekonomi Kavo Laurila. MM-kilpailut pidetään tänä vuonna Itävallassa 9-26.8. Kilpailupaikan nimi on Graz ja nyt hyppääjämme joutuvat tosi kovaan seuraan, sillä MM-tasolla taistelu paikasta auringossa on todella rajua.

Tulokset selvisivät vähitellen ja niin päästiin viimeiseen 'lajiin' - palkintojen jakoon. Lopullinen pisteiden laskenta osoitti, että Risto Valta kolmen kultamitalin lisäksi sai vielä neljännenkin yleismestaruudesta. Hän otti kaikki Suomen mestaruudet nimiinsä. Todella loistava suoritus! Koko kilpailussa tehtiin kaikkiaan kuusi 00 tulosta, joista Valta teki kolme. Hänen lähes 550 hypyllä hankkimansa kokemus oli vihdoin kantanut hedelmän, josta täydellä syyllä saattoi olla ylpeä. Palkintojenjakotilaisuudessa ollu yleisö ja kansakilpailijat osoittivat hänelle hurjasti suosiotaan, eikä syyttä. Sellaisia hyppääjiä kuin Valta ei meidän maassamme ole kuin yksi.

Niin, kilpailut olivat ohi, mutta niiden muisto tulee säilymään kauan. Hyppääjien telttakylä hajosi ja väsyneitten osanottajien kotimatka alkoi. Oli jälleen kerran saatu olla yhdessä. Toivottavasti taas tavataan pian samoissa merkeissä. Kentälle johtavan tien päässä vielä viimeiset vilkutukset ja niin autot lähtivät eri suuntiin, kuka pohjoiseen, kuka länteen, kuka itään. Jokaisella oli hyvä mieli kuin oravalla, olihan oltu mukana SM-kilpailuissa. Tuulipussi jäi väsyneenä roikkumaan maalistin viereen. Se oli nähnyt hienon kilpailun, laskuvarjohypyn Suomen mestaruuskilpailun Nummelassa.

Tulokset:

Taitohyppy:

1) Risto Valta SLK 532 pist., 2) Harri Toivonen Tampere 498, 3) Eero Ylinen SLK 497.

Henkilökohtainen tarkkuus:

1) Risto Valta SLK 981 pist., 2) Antero Takkala SLK 948, 3) Onni Kuusisto SLK 921,3.

Joukkuekohtainen tarkkuus:

1) SLK I (Mali, Valta, Takkala, Ylinen), 2) SLK II (Norra, Puhakka, Norra, Toivonen), 3) Utin Laskuvarjokerho (Aaltonen, Huusari, Satamo, Laksio).

Yleismestari:

Risto Valta.